

In vniuersum autem animus ritè compositus vt sit, placidusque, ac moderatis & suis motibus vt feratur, omnisque per partes ipsius (quas tres esse diximus) velut harmonia, vt consonet, efficiere, virtutis est. Itaque Reipublicæ similis virtuosus animi status esse videtur. Est verò virtutis & hoc, beneficium dignos afficere, bonos amicitia sua dignari: tum nec penæ, nec vindictæ cupidum, sed misericordem, clementemque, ac veniam concedere paratum esse. Comites virtutis, probitas, æquitas, candor, spes bona, & id genus alia sunt, qualis est familiarium, amicorum, sociorum, hospitiū, hominum denique eorum bonorum, præsertim amor. Quæ quidem laudatorum de numero sunt omnia, Vitium verò contrariis per omnia præditum est moribus.

Καθόλου ὅ τῆς ἐξ ἀρετῆς ὄντι, τὸ ποιεῖν αὐτοῦσαν τῶν δὲ ἀρετῶν ἐπὶ τῶν ψυχῶν, ἡρεμίας καὶ ταταλάμιας κινήσεως ἡρεμίας, συμφωνοῦσαν καὶ πάντα τὰ μέρη, διὰ καὶ δὴ καὶ παρὰ δειγµα πολιτείας ἀγαθῆς ἐστίν, ψυχῆς αὐτοῦσα διέθεσις. ἐστὶ δὲ ἀρετὴ καὶ τὸ ἐπιτελεῖν τῶν ἀρετῶν, καὶ τὸ φιλεῖν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ μὴ τε κολαστικὸν ἐστίν, μὴ τε τιμωρικὸν, ἀλλὰ ἡλεονεκτικὸν καὶ συγγνωμονικόν. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀρετῇ, χρηστότης, ὁπείκεια, ὑποτακτικότης, ἡλικίαι ἀγαθῆ. ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσον φιλοκεν ἐστίν, καὶ φιλόφιλον, φιλεπέμμερον, φιλόζενον, φιλοδραπον, καὶ φιλόκελον ἀ δὴ πάντα τῶν ἐπινοουμένων ὄντων τῆς ἀρετῆς ὄντι τὰ ἐναντία.

ARISTOTELIS

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Politicoꝝ

πολιτικῶν τὸ Α.

LIBER PRIMVS.

Κεφάλαιον α.

Leonardo Arentino interprete.

CAPVT I.

QUONIAM videmus omnem ciuitatem esse societatem quandam, & omnem societatem boni alicuius gratia constitutam (nam eius gratia quod bonum videtur, omnia omnes agunt) patet quod bonum aliquid omnes coniectant. maximè verò principalissimum omnium quæ est principalissima, & cæteras omnes complectitur, est autem hæc illa, quæ ciuitas appellatur, & civilis societas. Quicunque verò putant gubernatoris ciuitatis, & regis, patrisque familias, & domini eandem esse rationem, non bene dicunt. Multitudine enim & paucitate, sed non specie illorum singulos putant differre, veluti si paucorum quidem, dominū: si verò plurium, patrem familias: sin etiam plurium, gubernatorē ciuitatis vel regē: quasi nihil differat magna domus & parua ciuitas, gubernatorq. ciuitatis & rex. quandoquidem ipse præfideret, rex: quando verò secundum rationem talis scientiæ in parte præfideret, & in parte subest, gubernator ciuitatis. Sed hæc vera non sunt, quod manifestum erit secundum hanc doctrinam considerantibus. Vt enim aliis compositum vsque ad incomposita diuidere necessarium est

ΠΕΙ ΔΗ πάσαι πόλιν ὀρθῶς εἶναι καὶ κοινῶν τινῶν οὐσαν, καὶ παρὰ τὴν κοινῶν ἀγαθῶν πένος ἐνεκεν συνειρηθῆναι τῆ γὰρ ἐστὶν ἰσοκωῦτος ἀγαθῶν χάριν πάντα ἀρετῶν καὶ τῶν ἀλλῶν ὡς πάσαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν πένος συγκρίονται μάλα δὲ, καὶ τῷ κωρωτάτου πάντων, ἢ πάντων κωρωτάτη, καὶ πάσαις ἀρετῶν καὶ τῶν ἀλλῶν αὐτῆ δὲ ὅτιν ἢ κεκοιμηθῆ πόλιν, καὶ ἢ κοινῶν ἢ πολιτικῶν. ὅσοι ἐκ τῶν οὐσαντων πολιτικῶν, καὶ βασιλικῶν, καὶ οἰκονομικῶν, καὶ δεσποτικῶν ἐστὶ τὸν αὐτὸν, οὐ κεκοιμηθῶν λέγουσι. πλὴν γὰρ καὶ ὀλιγότῃ νομίζουσι διαφέρειν, ἀλλ' ἐκείναι, πούτων ἕκαστον οἶον αὐτῶν ὀλιγῶν, δεσποτικῶν. αὐτῶν δὲ πλείονων, οἰκονομικῶν αὐτῶν ἢ πλείονων, πολιτικῶν, ἢ βασιλικῶν ὡς οὐδὲν διαφέρειν μετὰ τὴν οἰκίαν, ἢ μικρὰ πόλιν. καὶ πολιτικῶν δὲ, καὶ βασιλικῶν, ὅταν αὐτῶν ἐφεσθῆ, βασιλικῶν ὅταν δὲ καὶ λόγος τῆς ὀλιγότητος τῆς τοιαύτης, καὶ μέγας ἀρχὴν καὶ ἀρχαίος, πολιτικῶν. ταῦτα δὲ ἐκ ἐστὶν ἀληθῆ. δὴλον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον ὅτι σκοποῦσι καὶ τὴν ὑψηλῶν μέθωδον. ὅσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἀλλοῖς τὸ σῶμα τὸν μᾶλλον τῶν ἀσυνδέτων ἀνάγκη διαφέρειν